

Emin Arif ÖZKESEN EMO Samsun Şube Müdürü

Fas seyahatimiz.. İlginç kendine has güzellikleriyle ve zirve heyecanıyla ilğimizi çeken ayrıntıları ve gözlemlerimizi sizinle paylaşmak isterim:

Kuzey Afrika'da yaklaşık olarak 32 milyon nüfusa ve 447.000 km2 yüzölçüme sahip bir ülke Fas.. Başkenti Rabat , en çok turist ağırlayan şehrinin Marakeş ve en büyük şehri de Casablanka olduğu söylendi.. Fas'ın, Atlantik Okyanusu'ndan, Cebelitarık Boğazını çevreleyip Akdeniz'de son bulan uzun bir sahil şeridi vardır. Doğudan Cezayir, Kuzeyden İspanya, güneyden de Moritanya ve Batı Sahra ile komşu..

Fas, Afrika'nın kuzeybatısında bir ülke.. Coğrafi yapıyı nedeniyle Atlantik okyanusunu Cebelitarık boğazı ile Akdeniz kıyılarından ayırır. Güneyinde tartışmalı Batı Sahara bölgesi ile güney ve güneydoğusunda Cezayir bulunmaktadır. Batısında atlantik kıyılarına yakın Kanarya adaları ve Madeira Adaları bulunmaktadır. Kuzeyinde Cebelitarık İspanya'yı Fas'tan ayırır. Resmi dilleri Arapça olmasına rağmen devlet dairelerinde Fransızca kullanılmakta..

Büyük şehirleri Casablanca, Agadir, Fez, Marakeş, Meknes, Tetouan, Tanca, Oujda, Ouarzazate ve Laayoune'dir (Batı Sahra). Mart ayı olmasına rağmen Marakeş şehrinde 30 derece civarında sıcaklık vardı, yaz aylarında çok daha fazla sıcak olacağını düşünmeden edemiyor insan.. Şehri yılda 8 milyon turist ziyaret ediyormuş. Golf turizmi için büyük yatırımlar yapmışlar. Kendine has kırmızı toprağından yapılmış otantik bir görüntüye sahip Marakeş..

Afrika'da bulunan sıra dağ dizisi olan Atlas Dağları kıtanın kuzeybatısında Fas'tan başlayarak, Cezayir ve Tunus ülkelerine uzanıyor. Dağlar Fas'ın üçte ikisini kaplıyor ve insanı sarhoş eden 4000 metre ye ulaşan doruklara erişmekte ve hatta fazlası.. Cebel Toubkal, ülkenin en yüksek noktası, 4.167 metre, Fas'ta 4 ana dağ sırası bulunur; Atlas Dağları (Yüksek atlas, Sahra atlasları ve Orta atlaslar) ve rif dağları.

Güneyde, Erg Çebbide, Cezayir sınırı yakını, Fas'ın taş ve kumla kaplı en büyük bölgesi.. Burada kumulların yüksekliği 200 metreye ulaşmakta ve bölgelere haftalık çöl gezileri düzenlenmekte..

Marakeş şehrinde konakladık ve Atlas okyanusu kenarında bulunan Essouria kentine günü birlik gittik. Marakeş eski ve yeni şehir diye ikiye ayrılıyor, dikkatimi çeken tüm yapıların aynı kiremit renginde boyalı olması, eski şehrin içinde merkezde dünya kültür mirasları listesinde bulunan Jemaa el fna isimli bir alan var akşamları büyük kalabalık oluyor.. Son derece ilginç ve Fas'ın genel yapısını yansıtan bir meydan var.. Burada yılan oynatanlar, maymunlar ile oyunlar yapanlar, davulcular, halk oyunları yapanlar ve her türlü satıcılara rastlamak mümkün bu meydanı çevreleyen sokaklar tamamen alışveriş için dükkanlarla dolu.. Her türden aklınıza gelen şey satılıyor, meydanı çevreleyen yabancılara hizmet için kurulan kafelerde alkol satışı var bunların dışında alkol yasak, meydanda sümüklü böcek kaynatıp kaselerde satanlar ve meyve suyu sıkıp satanlar, sigara, saat, cep telefonu satanların aşırı ilgisi nedeniyle bunalıyorsunuz.. Meydanda 67 metrelik minaresi ile ünlü 800 yıllık Kutubiye camii si var, faytonlar turistleri taşıyor büyük bir telaş içinde motosikletler , otomobiller, bisikletler, insanlar bir koşturmaca içinde.. Trafik çok yoğun, ses ve kalabalıktan otele kendinizi oldukça yorulmuş vaziyette atabilirsiniz..

Kaldığımız oteli Fransız bir kimya mühendisi işletiyordu, Fransız kozmetik firmasının Afrika müdürü iken arap baharı ile birlikte ortalığın karışmasıyla görevinden istifa ederek eski şehrin dar sokaklarının içinde bir evi satın alıp mimar eşiyile birlikte çok güzel otantik bir otele dönüştürmüşler kendisi bizimle çok ilgilendi, ilk Türk otel müşterileri olmuşuz onlara, harika ağırladılar.. Sonraki gün Essouria'ya giderken şehrin dışında portakal ve zeytin ağaçlarından oluşan çiftlikleri gördük ayrıca atlas okyanusuna yaklaştıkça argan ağaçlarından oluşan çiftlikler vardı. Argan, zeytinin bir başka şekli daha irisi, argan yağı üretiminde Fas lider ülke, bu yağ kozmetikte kullanılıyormuş. Essouria kenti küçük bir deniz tatil kenti, balıkçılıkla geçinen birçok insan var, kente vardığımızda balıkçılar

FAS ANILARI

avdan yeni dönmüş tuttıkları balıkları satışa çıkartmışlardı, balıkçı tekneleri mavi mavi harika görüntü veriyor, okyanus balıkları çok değişik büyük ve bizim alışık olmadığımız cinsler var.. Sıra sıra dizmişler balıkları.. Bizim barbunya dediğimiz karadeniz balığının büyüklerine şaşırdım, bir tanesi bizim beş tane kınalı barbunu bir araya koy o kadar büyük. Karnımızda acıkmışken sahildeki balıkçıların birisinde oturup afiyetle ilgimizi çeken tüm çeşitlerden tattık. Oldukça uygun fiyata bu balıkçılarda karnınızı doyurabilirsiniz. Sonra kenti gezip kafelerde kahvenizi içebilirsiniz.

Sonuç olarak vizesiz ailece seyahat edebileceğiniz sıcak, Türk deyince saygı görebileceğiniz az rastlanan ülkelerden biri olan Fas'a geldiğiniz de, dağ, trekking, çöl safari turu ve alışveriş yapabileceğiniz ve dönüşte bu nasıl bir yerdi diyebileceğiniz bir gezi olabilir.

TOUBKAL DAĞI ZİRVE TIRMANIŞI ANILARIM

26.03.2015 Perşembe

Saat 15:30 uçağı için Atatürk Havalimanında Mehmet'le buluştuk, yeni rotamız Fas'ın Marrakeş şehrine yakın 4167 metre yüksekliğindeki Toubkal dağı zirvesi. Fas da ne işimiz var diye soracak olursanız; her zamanki gibi Mehmet kardeşimizin plan ve programıydı. Mehmet iş için tanıştığı bir iş adamın dan Kuzey Afrikada ki Atlas sıra dağlarının en yüksek tepesinin Fas'ın Marakeş şehrine yakın bir yerde Toubkal zirvesi olduğunu öğrenmiş.. Biz de zirve heyecanı yeniden kabarmış ve program yapmaya koyulmuştuk.. Bir ay öncesinden Şubat ayından İnternette araştırıp Rehberlik hizmeti veren Jamal ile yazışmalara başladık sonuçta anlaşarak yaz aylarında çok sıcak olduğu, ilkbahar başında tırmanış için en uygun zamandır tavsiyesi ile biletlerimizi aldık. Bu iş bize heyecan ve yenilik duygusu vermeye başladı, artık yılda iki zirve hedefimiz var, yaşlarımız ilerliyor acele etmemiz gerek.

Dört saat süren Air Maroc havayolları ile uçuşumuz Casablanca'ya kadar gayet konforlu geçti. Havaalanında yaklaşık bir saat bekledikten sonra Marrakeş'e 45 dakika süren kısa bir uçuş sonrası vardık. Saat farkından dolayı 21:00 civarında Marrakeş'te olduk. Vize olmaksızın seyahat etmenin rahatlığı ile ve de Türk pasaportunu gören polisin güler yüzlü karşılamasının şaşkınlığı ile girişimizi yaptık. Fas'ın turist açısından oldukça yoğun talep aldığı kalabalıktan belliydi. Valizlerimiz eksiksiz geldi. Hava alanı dışındaki isimlerimizin yazdığı

tabelayı tutan Muhammed bizi İmlil vadisinde kalacağımız otele ulaştıracak şoförümüzüzdü. 4x4 Toyota Land Cruiser ile yola koyulduk ilk sordüğümüz soru aracın değeri idi ki aldığımız cevap tahmin ettiğimiz gibi ülkemizdeki fiyatın tam yarısı olduğu. Son bir haftadır şehirde yağan yağmurdan, yükseklerle çıktıkça yağan kardan dolayı bir miktar sel, taşkın ve yer yer heyelanlar oluşmuştu.

Karanlıkta yol alırken iş makinalarının heyelanlar nedeniyle çalışarak yolları açtığını sık sık gördüğümüzde biraz çekinmedik değil. Dağları taşları geçerek 1,5 saat süren yolculuktan sonra İmlil Lodge isimli iki katlı apartmandan olma otelimize ulaştık. Araçla yaptığımız bu ilginç seyahatin sonlarına doğru yolun karla kaplı olması tamamen soğuk bir yere geldiğimizin kanıtıydı. Saat 23:00 hava buz gibi ve karanlık, kırmızı tuğladan evler küçük oteller haline getirilmiş ve trekking için gelen turistlere hizmet veriyor, Şoför Muhammed bizi Otel görevlisi Muhammed'e teslim etti. Sanırım bu ülkede Muhammed ismi oldukça fazla.. Girişte kocaman bir şömine yanıyor çıtır çıtır.. Yanan odunların sesi içimizi ısıtsa da yorgunluk, dışarıdaki kar ve soğuk bizi yeterince üşütmüştü.. Bizim Türk olduğumuzu öğrendiklerinde çok memnun olduklarını ilk Türk misafirleri olduğumuzu belirttiler. Meşhur viskilerinden getirdiler, sarı renkteki naneli ve bol şekerli çayı bardaklara koyarken oldukça yukarıdan döküyorlar ve bardakta köpürüyor. İki yudum aldıktan sonra odamıza geçtik.. Yerler soğuk taş, duvarlar rengarenk ve yatakların karşısına duvara kocaman bir tablo koymuşlar.. Tablodaki berberiler ellerindeki kılıçlarla ve dört nala koşan atlarıyla sanki yatıp uyumaya çalışan misafirlere hücummm geliyoruz uyumayın mesajı veriyordu. Ya

da ben öyle algıladım. Klima ile ısınacak bir oda olmadığı kesin en yüksek dereceye ayarlamamıza rağmen gece yarısı 03:00 gibi ancak içerisi 20 dereceye ulaşmıştı. Gece boyunca en az dört kez uyanarak üstüme bir kat daha giysi geçirip yorganın içine sığındım. Mehmet kardeşim her zamanki gibi kendini off konumuna alıp uykuya daldı.

27.03.2015 Cuma

Biraz merak, biraz soğuk etkisi ile saat 06:00 gibi uyandım. Gün ağarıyordu pencereden baktığımda karlı dağlarla çevrili olduğumuzu ve bir vadinin içinde birçok kırmızı tuğlalı evin bulunduğunu gördüm. Dağların tepelerine ufak ufak güneş vuruyor, kırmızı bir renk veriyordu. Hemen fotoğraf makinamı alıp balkona çıktım ve peş peşe deklanşöre bastım. Uykusuzluğumu unutup çevredeki evlerin ve dağların fotoğraflarını çekerek güne başlamak bana keyif vermişti..

Sabah kahvaltıyla indiğimizde şömineli küçük kahvaltı salonunda birkaç Avrupalı turistinde otelde konuk olduğunu anladık. Masamıza küçük sarı renkli kiremitten kaseler içinde tereyağı, kaşar peyniri, yoğurt, yumurta, kahve, süt tozu, karper cinsi peynir ve sıcak pide geldi. Çay poşet şeklinde veya viski dediklerinden tercih ediyorsun. Sıcak pidenin içine tereyağını bulduğumda çocukluğumdaki Çağdaş Ekmek fırınından aldığımız buharı üstünde baston ekmeklerinin içine tereyağını sürüp yememiz aklıma geldi. Bu arada diğer masalardaki turistlerin konuşmalarından hangi ülkeden olduklarını tahmin etmek mümkündü. Ancak onlar bizim konuşmalarımıza bakıp nereden olduğumuzu tahmin edemedikleri için sormak durumunda kaldılar. Türk olmamız en son tahminleriymiş gibi geldi. Oldukça şaşırdılar dağa çıkmaya gelen Türk'ler hayret der gibi halleri vardı. Kahvaltımızın fotoğraflarını evdekilere göndermek için otelin wifi hizmetinden yararlandığımız sırada kapıdan isminin Muhammed olduğuna iddiaya girebileceğimiz kafasında lacivert şaldan berberi şapkası ile zayıf, oldukça esmer ve bıyıklı bir adam içeri girerek benim adım Muhammed Ali ve sizin rehberinizim dedi. Tanıştık konuştuk ve anlaştık bugün saat 10:00 gibi aklimize olmak üzere 2000 metreye kadar yürüyüp döneceğiz. Yaklaşık 4-5

saat süreceğini ve havanın güneşli olmasından dolayı nispeten ince kıyafetler ile gidip dönebileceğimizi söyledi.

Daha bir gün evvel yağan kar erimemiş, otelden çıkışımızla birlikte karda yürümeye başlamıştık. Sırt çantalarımıza suyumuz ve kan şekeri yükseltecek bilyumum kuru yemiş cinsi malzemeyi koyduk ve yola koyulduk. Vadinin içinden dağa doğru yamaçlara yürümeye başladık. Bu arada Muhammed Ali ile sohbet ediyor sorular soruyor, kendi durumumuzu anlatıyorduk.

Kendisinden yaş farkımızın oldukça fazla olduğunu M.Ali ye hatırlatıp buna göre bir tempo ile hareket etmemizi tavsiye ettik. Böylece Fas dilinde "yavaş yavaş"ın karşılığının "imik imik" olduğunu öğrenmiş olduk. Yukarı doğru her 100 metre yükseldiğimizde İmlil vadisi daha net görünür hale geldi, tuğla evler ve bahçeler, tek tip cami minareleri (silindir şeklinde olmayıp dikdörtgen prizması şeklinde) hoş bir şekilde seyredilebiliyordu. Dağın eteklerini çam ağaçları ile ağaçlandırmışlar, karda kayıp düşsen bile bir çam ağacına takılıp kalman büyük ihtimal olduğundan rahatız. Yukarı çıktıkça yumuşak kar botlarımızdan içeri girdi ve çoraplar ıslandı. Sonunda dinlenmeler ile birlikte imik imik yürüyerek 2000 metreye ulaştık. Burada bir miktar dinlendikten sonra dağın ters tarafından aşağıya inerek otele döneceğiz. Dönüş yolunda keçi sürülerinin çobanlar eşliğinde dağda yayıldığını seyrederek aşağıya indiğimizde kasabanın tam içinden geçer şekilde otele doğru yola koyulduk. Kasaba tamamen berberi köyü ve tüm kasaba turizmde para kazanır duruma gelmiş, kasaplar, dükkanlar, lokantalar, omletçiler, kahvehaneler vs. Kasaplar etleri askılara asmış dışarıda sunuyorlar müşteriye, istediğini seçiyorsun kesip pişiriyorlar. Tek sıkıntı hijyenin yok denecek kadar az olması. Dağa çıkacaklar için kiralamak istedikleri tüm malzemeler dükkanlarda asılı şekilde duruyor, ayağıma uygun kar botları, kramponlar, batonları kiralayarak teslim aldım. Sonra tur şirketinin sahibi Jamal ile tanıştık, adam tam hallederiz abi cinsinden, telefonu susmuyor, bizim ilk Türk müşterileri olduğunu ve çok memnun olduğunu anlattı ve büyük bir 4x4 ile çekip gitti. Otelimize vardığımızda yorgunluğumuzu anladık, çoraplar ve botlar kar suyundan tamamen ıslanmış şekilde balkona dizdik. Saat 15:00 gibi teras katta yemeğe çağırıldılar. Teras kata çıkışımız ile birlikte dağ manzarasında Fas yemekleriyle ilk tanışıklığımız başlamış oldu.. Önce atıştırma olarak küçük kaselerde yeşil ve siyah zeytinler ve de tereyağı getirdiler, daha sonra çorba sarı renkte patates, havuç ve sebzelerden oluşmuş bu çorba ağız tadımıza uygundu. Ana yemek olarak ortaya bir güveç geldi, koni şeklindeki bu güveçte yapılmış yemeğin adı chicken tajin ve ana malzeme tavuk, üstü kabak, patates ve havuçlar ile kapatılmış onların üzerine de koni şeklinde bir kiremit kapak koyulmuş. Fırında pişirilmiş bu yemek Fas'ın ana yemeği diyebiliriz. Bu şekildeki güveç akşam yemeğinde beaf tajin olarak kuzu etli

FAS ANILARI

olarak geldiğinde anladık ki her gün bundan yiyeceğiz. Tatlı olarak portakalı yuvarlak enine dilim dilim kesip üstüne tarçın ekmişler olmuş sana tatlı. Akşam yemeğini de aynı şekilde saat 20:00 gibi yiyerek güzel bir uyku çekmek üzere odamıza çıktık. Yarın uzun bir yolumuz var Ana kampa hareket edeceğiz.

28.03.2015 Cumartesi

Sabah 07:00 gibi kalktık.. Hava süper görünüyor yağış yok güneşli, kahvaltımız zeytinsiz, beyaz peynirsiz bir önceki sabah gibi tekrarlandı. Muhammed Ali geldi ve odamızı boşalttı, yukarıdaki kampa götürmemize gerek olmayan eşyalarımızı otele bıraktık. Sırt çantalarımıza tüm malzemelerimi eksiksiz koyduktan sonra büyük sırt çantalarını katıra yükledik. Öğle yemeği vaktine kadar ara dinlenmelerle imik imik yürüyeceğiz. Yaklaşık 8 saat sürecek yürüyüşümüz sonunda Refuge camp denilen dağcıların konaklaması için yapılan 3206 metredeki ana kampa varacağımızı tahmin ediyoruz. Muhammed Ali 30 yaşında ve iki çocuğu varmış, 8 kardeşten biri imiş, bu vadideki köyde doğmuş büyümüş ve rehberlikten para kazandığını anlatıyor. Hayat pahalılığından dolayı iki taneden fazla çocuk istemediğini belirtiyor. Anladığımız kadarı ile bu köy tamamen dağ, doğa yürüyüşü turizm faaliyetlerinden para kazanıyor. Biraz uyanıkları Jamal gibi şirket kurmuş turist getiriyor, İngilizce bilenler rehber, bilmeyenler porter olmuş, çok miktarda katır var, yollarda katırlara fazla yük koyulmaması gibi uyarı levhaları var. Bugün Cumartesi ve Avrupa'dan özellikle İspanya'dan hafta sonu trekking yapmaya gelen birçok turist var.

Yola çıktığımızda bunu anladık ki büyük bir hareketlilik var, nitekim 2 saat sonra bir Türk'e rastladık, İngiltere'de yaşayan Oğuz bey kızı ile birlikte Marra-keşe gelmiş hafta sonu da trekking yapmaya dağa gel-

mişler, kızının Türkçeyi zor konuştuğunu ona Türkçe öğretmeye çalıştığını onunda dünyayı gezdiğini ve kendisini zorla buraya getirdiğini anlatıyor. Klasik Türk davranışı hayatın tamamen çalışmak olmadığını ne zaman anlayacağız. Kızının bir sene bankada çalışıp biriktirdiği para ile işten istifa edip dünyayı gezdiğini anlatıyor, kendisi 58 yaşında İngiltere'den ilk defa Türkiye harici bir başka ülkeye kızının zoruyla geldiğini ifade ederken ne kadar yanlış yapmışım bu zamana kadar itirafını belki kendisine bile ilk defa etti. Bu örneği anılarımı okuyan genç arkadaşlara ders almaları için yazdım. Öğle yemeğimizi birlikte yedikten sonra onlar geriye döndüler biz Muhammed'in arkasından yukarı doğru dik yokuşları tırmanıyoruz. Dinlenme araları yakınlaşmaya başladı.. Bu arada tamamen kar da yürüyoruz, güneş karı yumuşattığından dolayı bata çıka zorlanarak yürüyoruz. Yanımızdan kayaklarla yürüyenler de geçiyor, bu tür kayakların altında bir keçe varmış yukarı doğru yürürken kaymayı önleyormuş, dönüşte keçeleri çıkartıp kayarak aşağı ineceklermiş. Dağların arasındaki vadiden eriyen kar suları deli gibi akıyor. Yukarı doğru çıktıkça yorgunluğumuz had safhada ve ara dinlenmelerin zamanı gittikçe artıyor. Güneş ve kar yansımından korunmak için yüzümüze güneş kremi sürüyoruz. Fotoğraf makinasını bile taşımak yoruyor, cep telefonlarıyla fotoğraf çekiyoruz. Dura kalka ilerledik sekiz saat sonra nihayet Refuge camp görüldü.. Tamamen taştan yapılmış iki katlı korunaklı bir bina, Toubkal'a gelenlerin dinlenme ve barınma için Fas hükümeti tarafından düşünülmüş.. Aklıma ilk gelen "Ağrı dağına da böyle bir kamp kesinlikle gerekli " Bina nın alt katında yemekhane ve lobi kısmı var birer büyük şömine yanıyor, içinde kantini var istediğiniz kraker bisküvi, meyve suyu, kola gibi şeyler satıyor. Yukardaki katta büyük 6 oda var ikişer katlı tahtadan ranzalar ile döşenmiş, yastık, battaniyeler hazır, her odada kırk kişi yatabilecek şekilde

dizayn edilmiş en küçük ranzalar ikişer kişi yan yana yatacak şekilde diğerleri 10 kişi yan yana yatabilir.. Biz ikişerli olanı kaptık yoksa yanında kimin yattığı belli değil, bu durum da uyu uyuyabilirsen, sabaha kadar dönüp durabilirsin.. Yerimizi belli edip malzemelerimizi plajda havlu atar gibi yatağa bırakıp ıslanmış ve terden sıırıslıklam olmuş tüm malzemeleri botlar, çoraplar dahil olmak üzere aşağıdaki şöminelerin önüne sıraya dizdik , diğer gruplardakiler de oraya sıralamış, botların kokusu düşünebileceğiniz gibi iğrenç ancak kurulanmaları lazım yarın zirve yaparken kuru olmaları gerekiyor. Bir dolu insan oturmuş masalara muhabbet ediyor, İspanyollar , Amerikalılar, Fransızlar, İspanyollar, Almanlar, Avusturyalılar, İngilizler, vs. ve biz iki Türk , herkes kendi diliyle muhabbette İspanyollar daha büyük bir grup onların sesi diğerlerini bastırıyor. Lobi girişinde Alkolün yasak olduğuna dair büyük bir ikaz levhası var. Bir kenar masanın dibine bizde oturup yayıldık ve başımıza geçen güneş için ağrı kesici haplarımızı Fas'lıların naneli çayıyla içtik.

Telefon şarj etmek için bolca priz var. Ayrıca birer sms atabildik. Akşam karanlığı olduğunda Jeneratörü çalıştırdılar her yer aydınlandı, telefonlar şarj olmaya başladı. Hava oldukça soğuk Marakeş'te 30 derece olan hava sıcaklığı Toubkal dağının 3206 metresinde -5 dereceye düştü, şömineye biraz daha yanaştık. Bu arada ben anılarımı yazıyorum.. Yemek saat 19:00 da, büyükçe bir salona uzunlamasına karşılıklı tabureler koydukları masalar yerleştirmişler, herkes bir arada oturuyor. Çorba nohut tozundan yapılmış ve çok güzeldi, vazgeçilmez chicken tajin ler ikişer kişiye bir tane olmak üzere dağıtıldı, bol miktarda malzemeli yemeğimizin yarısını yedik ve doyduk , karşımızda oturan Çek çifti kalan yemeğimizi yiyeceklerini söylediler ve bizimkini de göturdüler. Türkiye' de böyle bir şey çok anormal kabul edilebilir, bizde bu teklif için şaşırdık ancak kabul ettik yemeğimizin kalanını verdik. Muhammed ile yarınki zirve için bir toplantı yaptık 06:00 da kalkış ve kahvaltı 07:30 da çıkış başlayacak, kararlıyız zirvede bayraklarımızı, flamalarımızı açacağız.. Yanımıza alacağımız malzemelerin listesini yaptık, saat 21:30 da (Türkiye saati ile 23:30) da uyku tulumlarımıza üzerimdeki hiçbir şeyi çıkartmadan öylece yattım uyku tulumunu tam kapatmadım, yorgan

şeklinde kullandım ve gece acil durumda kalktığımda kullanmak üzere kafa lambamı yanıma alıp uzandım. Dağcılar lobide ne kadar sesli konuşuyorsa da yatakhane kısmında birbirlerine olan saygıdan sessizliğe çok dikkat ediyorlar. Yorulduk kesin uyurum.

29.03.2015 Pazar

Deliksiz bir uykudan sonra saat 06:00 da uyandım, İspanyollar daha önce kalkmış kahvaltılarını yapmışlar, hava soğuk, kahvaltımızı yaptıktan sonra sırt çantalarımıza zirve tırmanışında gerekli malzemelerimizi (kalın giyecekler, güneş kremi, bere, eldiven, sular, yolda yiyeceğimiz meyve, gofret, sandviçleri) yerleştirdik, fotoğraf makinasını da koydum ancak pilini şarj etmek için taktığım fişte unuttuğum için ağırlıktan başka bir şeye yaramadı. Kamp dışına çıktığımızda buz gibi bir rüzgar yüzümüze vuruyordu. Muhammed, kar kramponlarımızı botlarımıza monte etti, gruplar peş peşe yukarı doğru gidiyorlar, biz en son olarak saat 07:30 gibi yola çıktık. Bembeyaz dağlar, esen rüzgardan yüzümüze uçuşan kar taneleri, dağın arkasında kalan güneş ile birlikte adım adım ilerlemeye başladık. Henüz zirve görünmüyor, bulunduğumuz vadinin arka tarafında kalıyormuş, 1000 metreyi kramponlar ile çıkacakmışız. Kar henüz yumuşamadığından ayaklar kara batmıyor, yürüyüş sırasında en önemli şey motivasyon.. Mutlaka zirveye çıkmalıyım düşüncesini bir an bile kafandan atmayacaksın, zaman geçtikçe yol alıyoruz ancak yoruluyoruz, 30 dakikalık dinlenme araları 15 er dakikaya indi, Muhammed bizi idare ediyor, sürekli arkasına bakıp duruyor tempoyu bize göre ayarlıyor. Saat 12:00 de zirveyi görecektir şekilde bir vadiyi geçtik, önden gidenlerin oluşturduğu izleri takip ederek dikleşen yamaçlarda oluşan patikalarda tırmanıyoruz, bizim tempomuzun yavaşlığı zirve yapıp geri dönenlerle karşılaşmamızdan anlaşılıyor, ancak kararımız zirve yapmadan dönmek zamanımız bol hiç acele etmeden devam edeceğiz. Saat 13:00 de Muhammed zirveye 100 metre kaldığını söyledi ve zirvedeki profil demirden yapılmış piramit şeklini seçebiliyoruz. Muhammed bizden kamerayı alarak bizim zirveye çıkışımızı görüntüledi, onurla ve gururla ve zirvede bulunan İspanyol grubun alkışları ile yavaş yavaş zirve simgesi piramite doğru yürüdük, ulaştığımızda yaptığımız ilk iş bir kenara oturup sırt çantalarımızın ağırlığından ve batonlardan kurtulmak oldu, Türk bayraklı, EMO ve TMMOB afişlerimizle fotoğraf çektik. Böylece Kuzey Afrikadaki Atlas sıra dağlarının en yüksek tepesinden 4260 metre yükseklikten Marrakeş şehrini seyretmenin keyfini yaşarken bir sonraki zirvenin hayallerini kurmaya başladık...

**Never Give Up:
Asla vazgeçme**

